

Дарко ЂУРИШИЋ

ХЕРЦЕГНОВСКИ ЗИМСКИ САЛОН

Општа друштвена изградња у херцегновској општини од 1960. године почиње све интензивније да се развија и да добија одређенији лик. У том општем развоју видну улогу има и друштвено-културна дјелатност која је поред многих културних манифестација обухватила и ликовно-умјетнички живот. Из тог културног кретања јавила се потреба да се оснује ликовно-умјетничка галерија у којој ће моћи многи наши па и страни ликовни умјетници да изађу пред јавност са својим радовима.

Иницијативом Савеза бораца НОР-а из Херцег-Новог 1966. године основана је у Херцег-Новоме ликовно-умјетничка галерија која носи име „Јосип-Бепо Бенковић”, познатог револуционара и сликара, а која постаје жариште ликовног живота овога града. Одмах по оснивању галерију је, на предлог Савеза бораца НОР-а, преузео као своје одјељење Завичајни музеј у Херцег-Новоме.

Велики утицај на развој ликовног живота у овоме граду а тиме и на стварање Галерије имала је Средња ликовно-умјетничка школа која је укинута 1962. а дефинитивно престала да ради 1966. године. Ова школа дала је неколико познатих наших ликовних умјетника који живе и раде у Херцег-Новоме. Већина од њих има своје атеље, а неки и своје сталне изложбе. Они су главни носиоци ликовног живота мјеста, а многи од њих и југословенске умјетности. У Херцег-Новоме живе и раде 18 чланова Удружења ликовних умјетника Црне Горе, од којих 4 вајара, 13 сликара и 1 керамичар. Међу њима има и познатих имена као што су: Лука Томановић, Војислав Станић, Александар Пријић, Ђорђије Правиловић, Саво Вујовић и други.

Поред чланова Удружења у Херцег-Новоме и околини постоји још и око 20 сликара и вајара аматера које је такође обухватила ликовна активност Херцег-Новога.

Ова општа ликовна дјелатност у граду и околини наметнула је потребу да се оформи једна временски одређена ликовна манифестација која би се одржавала сваке године и на којој би се окупљали ликовни умјетници из Херцег-Новога да манифестују своју активност и умјетничке преокупације. У томе смислу 1968. године основан је Зимски херцеговски салон. Од тада се сваке године у галерији „Јосип-Бело Бенковић” јануара-фебруара мјесеца приређује ова ликовна манифестација. На њој излажу своје најновије и најуспјелије радове сви ликовни умјетници чланови Удружења из Херцег-Новога и по неки гост из Републике. На Салону се додељују награде и врши наградни откуп радова. На првом Салону 1968. године награђена су два сликара: Ђорђевић Правилковић и Саво Вујовић; на другом Салону 1969. год. награђена су три учесника: Срдан Ковачевић, вајар, Мирко Булајић, сликар и Лука Берберовић, такође сликар; на трећем Салону 1970. године награђена су три умјетника: Лука Томановић, вајар, Анђелко Арнаутовић и Васко Липовац, сликари.

Приликом отварања сваког Салона присуствовао је велики број гостију, представника штампе, радија и телевизије као и критичара ликовне умјетности. Од 1968. године одржана су три Салона а четврти је у припреми. На првом Салону учествовало је 14, на другом 17, а на трећем 22 ликовна умјетника са око 200 радова: слика, скулптура и керамике. Сваке године повећава се број излагача што значи да ова ликовна манифестација окупља све већи број ликовних умјетника, а тиме се успјешније сагледавају и сабирају ликовна достигнућа једне године и активирају све умјетнике у раду и припреми за Зимски салон.

Трећи Салон, због ангажовања већег броја умјетника, изискивао је и већа материјална средства па је Музеју велику помоћ пружио ГП „Првоборац” које је било покровитељ, наградило три умјетника и откупило неколико радова.

Критика је у дневној штампи пропратила изложбе у оквиру Салона и истакла значај ликовног живота у Херцег-Новоме. Исто тако ову ликовну манифестацију забиљежиле су својим емисијама радио и телевизија Титоград и Београд. Штампа, као и радио и телевизија, истакли су да Херцег-Нови постаје један од главних центара ликовне активности у Републици.

Из досадашњег рада може се закључити да је отварање Зимског салона имало своје оправдање и оно је потврђено све већим бројем излагача.